

บันทึก

เรื่อง ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติในหน้าที่แผนกยานพาหนะ
ในการปิดอากรแสตมป์ในหนังสือบางชนิด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (อนุกรรมการชุดที่ ๓) ได้ตรวจพิจารณาเรื่องนี้แล้ว
ขอเสนอความเห็นดังต่อไปนี้

๑. ปัญหาที่ส่งมาให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณา เป็นเรื่องเกี่ยวกับการปิด
อากรแสตมป์ในหนังสือบางชนิด ตามบัญชีหมายเลข (ก) ข้อ ๗^๑ ต่อยกยพระราชบัญญัติอากร
แสตมป์ (ว่าด้วยตราสารซึ่งต้องปิดอากรแสตมป์)

๒. หนังสือบางชนิดอันเป็นปัญหาในเรื่องนี้ คือ หนังสือซึ่งเจ้าของยานพาหนะ
มอบให้ผู้อื่นไปทำการแทน ที่พนักงานเจ้าหน้าที่

เพื่อขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงชื่อเจ้าของยานพาหนะเป็นชื่อของคนอื่น
หรือเพื่อกระทำอื่น ๆ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่

๓. หนังสือดังกล่าวแล้วจะเป็นใบมอบอำนาจตามบัญชีหมายเลข (ก) ข้อ ๗
หรือไม่นั้น

(ก) กรมตำรวจได้แยกพิจารณาการกระทำซึ่งอยู่ในอำนาจเจ้าของ
ยานพาหนะแต่ผู้เดียว และการกระทำซึ่งเป็นหน้าที่ของเจ้าของยานพาหนะที่จะต้องปฏิบัติตาม
กฎหมาย กรรมการร่างกฎหมายเห็นว่า การที่แยกพิจารณา ดังนั้น ไม่มีกฎหมายบทใดสนับสนุน
หรืออธิบายไว้ ทั้งไม่เกี่ยวกับปัญหาเรื่องนี้ด้วย

(ข) กระทรวงการคลังได้แยกพิจารณาว่า การแก้ไขเปลี่ยนแปลงชื่อเจ้าของ
ยานพาหนะ เป็นการทำให้หลักฐานแสดงว่าผู้ใดเป็นเจ้าของยานพาหนะ บุคคลที่ได้รับมอบให้ไป

ส่งพร้อมกับหนังสือที่ ๙๔๐/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๕

๑ บัญชีหมายเลข (ก) ข้อ ๗ ต่อยกยพระราชบัญญัติอากรแสตมป์ พ.ศ. ๒๕๖๕

“ใบมอบอำนาจ (Power of Attorney)

ก. มอบอำนาจให้บุคคลคนเดียวหรือหลายคนกระทำการครั้งเดียว

ข. มอบอำนาจให้บุคคลคนเดียวหรือหลายคนกระทำการกว่าครั้งหนึ่ง”

แต่กรรมการร่างกฎหมายมีความเห็นพ้องด้วยความเห็นกรมอัยการ ที่ว่าการที่ไปแจ้งให้
โอนทะเบียนเปลี่ยนชื่อเจ้าของยานพาหนะนั้นไม่ใช่เป็นการทำให้หลักฐาน หรือเกี่ยวกับสิทธิตามประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์แต่อย่างใด การโอนทะเบียนเปลี่ยนชื่อเจ้าของรถเป็นเพียงการปฏิบัติตามพิธีของฝ่ายปกครอง
ซึ่งไม่ทำหรือไม่อาจทำให้เกิดปัญหาเรื่องกรรมสิทธิ์ขึ้นได้นั้น ตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๖๓ (ฉบับ
ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓) ไม่ได้หมายความว่าไปถึงเรื่องกรรมสิทธิ์ การที่เจ้าของรถยนต์ยังมีได้
ไปจดทะเบียน คือ ปฏิบัติตามระเบียบ ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบปกครอง ยังผลแต่เพียงว่า เจ้าของ
รถยนต์ผู้นั้นยังใช้รถยนต์นั้นไม่ได้เท่านั้น (มาตรา ๕, มาตรา ๑๓ ฯลฯ)

นายทะเบียนนั้น เป็นบุคคลที่ได้รับมอบให้ไปทำการโอนกรรมสิทธิ์

๔. กรรมการร่างกฎหมายมีความเห็นพ้องด้วยความเห็นกรมอัยการในข้อที่ว่า หนังสือที่แจ้งมายังเจ้าหน้าที่อาจเป็นหนังสือติดต่อธรรมดาก็ได้ หนังสือชนิดนี้ไม่เป็นใบมอบอำนาจ และไม่อยู่ในบัญชีหมายเลข (ก) ข้อ ๗ ทั้งนี้แล้วแต่เหตุการณ์เป็นเรื่องๆ ไป

๕. การที่จะวินิจฉัยว่า หนังสือที่มีไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องปิดอากรแสตมป์ ตามบัญชีหมายเลข (ก) ข้อ ๗ หรือไม่นั้น จะต้องมิใช่ว่า หนังสือนั้นเป็นใบมอบอำนาจตามที่กล่าวไว้ในบัญชีหมายเลข (ก) ข้อ ๗ กล่าวคือ

(ก) เป็นใบมอบอำนาจโดยสภาพ

(ข) เป็นใบมอบอำนาจให้บุคคลไปกระทำการครั้งเดียวหรือกระทำการกว่าครั้งหนึ่ง

๖. ปัญหาจึงมีต่อไปว่า คำว่า “ใบมอบอำนาจ” ในบัญชีหมายเลข (ก) ข้อ ๗ นั้น ตามพระราชบัญญัติอากรแสตมป์มีความหมายเพียงใด

๗. ความเห็นของกรมอัยการที่ว่า หนังสือฉบับใดซึ่งไม่ได้มอบให้กระทำการก่อตั้ง เปลี่ยนแปลง สงวนหรือระงับซึ่งสิทธิ (ในเรื่องนี้เป็นเรื่องสิทธิของเจ้าของรถยนต์) แล้วก็ไม่เป็นใบมอบอำนาจ เป็นเพียงการติดต่อธรรมดาของบุคคลคนหนึ่งซึ่งไปทำการแทนและในนามของบุคคลอีกคนหนึ่งเท่านั้น อันเป็นความเห็นที่ถูกต้อง

๘. อนึ่ง การที่ยอมรับฟังว่าหนังสือที่บุคคลคนหนึ่งมอบให้ผู้อื่นไปแก้ไขทะเบียนไม่ เป็นใบมอบอำนาจนั้น ก็ตรงกับข้อเสนอดังกล่าวมาในข้อ ๓ (ข) เพราะการกระทำเช่นนั้นไม่ เกี่ยวกับการใช้สิทธิตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เป็นแต่เพียงการปฏิบัติตามข้อบังคับฝ่ายปกครอง

๙. สรุปความว่า กรรมการร่างกฎหมายขอสนับสนุนความเห็นของกรมอัยการ

(ลงชื่อ) เตือน บุนนาค

เลขาธิการ

คณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๔๗๙